

ਅਲਖੇਲਾ ਗਵਿਆ
ਉਕੇ
ਫੁਕਤਾ ਮਾਧੁਕ.

ઉદ્ધૃત ઝખાન ઓર મુજબની હરદાનં

શીખતેવાલે ઝાર છપાતેવાલે,
મી ખરૂદીન હુપેતુદીન નીઝામી.

ਭੁੱਖੀ ਨਿਰ ਮੇਰਾ ਪਰ ਨਿਰ.

६. त्रय इरवाण-अमदावाह.

પેઠણી બાર. (રજીસ્ટર હયા) ૭૬૬ ૨૦૦૦

સને ૧૩૩૭ હીજી.

સુને ૧૦૧૬

Shri Jain Vibha Vijay Printing Press

Reichy Road—AHMEDABAD

Printed By Cunnial Amathabhai Shah.

ક્રી. ૩. ૦-૨-૦

મદમદ ઉસ્માન આકીલ, અહેમદખાલી.

ઈનસાં કે જુસ્મો જાંમે મોલા બદનમે તુ હય
પહેલુ મો દીલ જગરમે હર અજવોતતમે તુ હય
બુલબુલમે શુલમે શુનચએ સરવે ચમનમે તુ હય
મહેશીલમે અંબુમનમે શમચ લગનમે તુ હય
ચંપા ચંબેલી બેલા ઔર નસતરનમે તુ હય
શુલબુરમે કલીમે ઔર યા સમનમે તુ હય
ફરહાદો કેસ લેલા શીરીં સબુનમે તુ હય
મસજીદમે મંદરોમે બસ્તી ઓબનમે તુ હય
અંદાજમે અદામે ઔર બાંક પનમે તુ હય
બુખી મે બુખરમે હુસ્નો ફળનમે તુ હય
ઝાહીદમે મુત્તકીમે આબીદકે મનમે તુ હય
ગળરો મુસદ્દામાં દાશીર ઔર બરહમનમે તુ હય
કુદમે ધરણલામે યસરબ કે બનમે તુ હય
જરારમે જરીમે શમશીર ઝનમે તુ હય
રાહતમે એશો અશરત ચેનો અમનમે તુ હય
આકીલ કે દરદો ગમમે રંજો મહનમે તુ હય

કબીલી કબીલ મહેતાબખાં આમરા.

તેરે જોગમે પહેની કફની મેરે બાંકે જવાન મદની
યે મંચ બોલુંગા રોજ મહેશર વોહ આતે હય બાંકે સરવર
તુમ દોડોજ વેશે કરની મેરે બાંકે જવાને મદની
તુર ટપકા નજરસે પટકા નીકલા હય કમરસે
અદલાહરે નાહુક બદની મેરે બાંકે જવાન મદની
મેરે બાંકે રંગીલે સૈયાં મય પડું હું તોરે પૈયા
કીલે ન મોરી દીલ શીકની મેરે બાંકે જવાને મદની
હરગુલમે તેરી બુ હય હર રંગમે તુલી તુ હય
તુઝે ચંપા કહું યા સમની મેરે બાંકે જવાને મદની

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઇટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૮૭૯ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ રા. ન. જો. ન. ગ. પૈ. ૧

વિષય ૬૩૬૮:૩ ૩૬૮

હક નેન કે તારે આજા અબર કે સહારે આજા
રખતીહું તેરી બજની મેરે બાંકે જવાને મદની ।
મય રખતીહું ચેહ કુરકત કચુંકર ચે નીલેગી ઉલ્કત
મય હું હીંદી તુ હય મદની મેરે બાંકે જવાને મદની
શાયકકો હો જો રોજે મહેશર સમજુંગા વતનસે બંડકર
અલ્લાહરે ગરીબુલ વતની મેરે બાંકે જવાને મદની

કબાલી (કબાલ મજબુલ રહેમાન)

પસંદ આઈ ન કોઈ શકલ પર સુરત મોહમ્મદકી
હમારે દીલરે છુપકર રેહ ગઈ હસરત મોહમ્મદકી
ન હમ દોઝખમેં જાએંગે, ન હમ જન્નતમેં જાએંગે
ખડે દેખા કરેંગે હથમે સુરત મોહમ્મદકી
મુઝીકો અય પ્રીશારે કબ્ર સદમે દે અજાયત દે
જરા દીલકો ખયાના ઇસમે હય હસરત મોહમ્મદકી
મદીનેકી તરફ લોગોંકો જમ જાતે હુએ દેખા
હમારે દીલકો તડપાને લગી ઉલ્કત મોહમ્મદકી
લહહસે અય ફરીશતો તુમ કહાં જાતે હો બેઠાશી
જરા તસકીન હો ખાતે કરો હજરત મોહમ્મદકી
ગુલોંને રંગ તારોંને જીયા રોઝે અજલ માંગી
પુકારા દીલ મેરા દે યા ખુદા ઉલ્કત મોહમ્મદકી
પ્રીઝા જલદી કયામત આએ નીકલે આરજુ દીલકી
પડેહ સદમે અલાહ હમ દેખકર સુરત મોહમ્મદકી

નીરાલી કબાલી.

કીસ ફરમને જાંકા મોહમ્મત નામ રખા હય
દીલ્લોકો સોખતા કરનેકા ઉલ્કત નામ રખા હય
કીયા મતસે ચેહ કયા કમ હય ફીરાકે ચારકી ઘડીયાં
ખુદા જાનેકે કીસ દીનકા કયામત નામ રખા હય
નસીહતસે બજાક જાતી હય ચે આતશ મોહમ્મતકી
અજબદી દીલ જલાનેકા નસીહત નામ રખા હય

કોઈ આશકસે પુછે લગ્નકરે બેતાબીએ હીજરાં
 મીઠાખમતકે મહેકા દરદે કુરકત નામ રખા હય
 મુસીબતમેં ન કામ આયા કોઈ સબ બનગએ દુશમન
 કોઈ બનલાતો દે કીસ્કા રીક્કત નામ રખા હય

અલમેલી કબાલી.

હુવે જુદાઇસે તેરે બેખુઃ તુમે હમારા ખ્યાલ કયા હય
 ઈસી તમન્નામેં મીટગએ હમ કબી ન પુછાકે હાલ કયા હય
 કહા જો મેનેકે હાય જલીમ મરામેં તેરે ફીરાકમેં જો
 તો જોલા મરતા હય એક આલમ તુમ્હી મરે તો કમાલ કયા હય
 મુઝે જો આજુર્દા દેખા એકદીન તોફાન તબસ્સુમસે જોલા કમસન
 કહીંગે પુરા જો હોગા મુમકીન બતાવે તેરા સવાલ કયા હય

ગઝલ ઇસા મોતિ-મુખઈ.

લાલમ ચેહ ન થા તુમકો દીક્ષ લે કે દગા કરના
 મહેશ્વર ચે કીસ્મતકા પ્રીર કીક્ષસે ગીલા કે ના
 દીલબરકી ખુશી કરના યા દીલકા કહા કરના
 ઇસ પ્રીકરમે જોઠા હું બતલાઓ તો કયા કરના
 પડહતે હંચ તેરા દલમા જપ્તે હય તેરી માલા
 અય હુસ્નકે પરમેશર હમપરબી દયા કરના
 ઇજહારે તમન્નાપર કયું ખોચતે હો ખજર
 કયા મરને ખતા કી હય ઇન્સાફ જરા કરના
 છુપ જાએગા મહેશ્વરમે ખુશીદે કયામતબી
 તુમ રૂખસે જરા અપને પરદેકો જુદા કરના
 દીલ મયને દીયા તુમકો કયા ઇસમે ખતા મેરી
 વાદેસે સહર જાએ ઉસ સખ્સકા કયા કરના
 ગશ ખાકે જો ગીરતાહું હંસ હસકે વોહ કહેતે હં
 આતાહી નહિ હમકો દામનસે હવા કરના
 ઉસ પુતસે ઇસા તુમકો ઉમીદ વફાકી હય
 પત્થરસે વફા કરના યા ઉસસે વફા કરના

કંવાલી (કંવાલ હખીપુર રહેમાન અજમેર)

અળ દીલમે સમાઈ હય કે દીવાના બનેંગે
 મજનુકી તરેહ અપને લી અફસાના બનેંગે
 ઝાલીકશે કહો ખુલ્લમે હુરોસે કરે ઐશ
 મસ્તોંકે લીએ અર્શપે કાશાના બનેંગે
 હમ ઇશકકે કાશીર હય જે પુજેંગે ખુતોંકો
 કમ્બો કે મકાનોમે લી મય ખાના બનેંગે
 મસ્તોંસે કહો આકે પીચે ખુમ શરાબે
 જનત કે મકાનોમે લી મય ખાના બનેંગે
 અય શમઅ રૂમે યાર ન જુલ્લોંકો ધુવાં કે
 જલનેકે લીએ આએહેં પરવાના બનેંગે
 અકબર હય અદમવાલે ઉનેહ મહશીલમે ન લે નમ
 જે દેખેંગે ઉનકો વહી દીવાના બને

કંવાલી શમશીર

રૂખસારપે બલ ખાઈ હુઈ જુલ્લે દુઆ હય
 ચા ચાંપપે છાઈ હુઈ ઘનધોર ઘટા હય
 કયું જુન્દા ન હો જાએ શહીદાને મુહુખ્ખત
 પા જોખકી મનદારમે જળ કુમરી સદા હય
 વોહ તેગે અદા ખોંચતે મકતલ મેં ચલે હય
 કયા બને કે આઈ હુઈ કીસકીસકી કબ હય
 બીમારે મોહખ્ખતકો શફા હોગી તબીબો
 નુસ્ખેમે અજર શરખતે દીવાર લીખા હય
 નીસ્ખત કે તેરે ગેસુએ મુશકોંકો ખુ તનસે
 ચે મુજસે ખતા હો મઈ ચેહ મેરી ખતા હય
 અન્દાને સીતમ નાઝ મજબ કહેર હય જમને
 જોર હરપે ચેહ તુરરા હે કે શમશીર અદા હય
 દીલ લોટ હુવા બતા હય હર ચમેરપે વહાહ
 આ દીલ તેરા મજનુન લી બદ હય બતા હય

ગઝલ (શમશીર)

તેરી તેજે અહા હય ઓર મય હું
કબકા સામના હય ઓર મય હું
મુઝે દેરો હરમસે કયા ગરજ હય
કીસીકા નકશે પા હય ઓર મય હું
અહા અહાઝ ગમઝા નાજો અશવા
યે એક ફોજે દગા હય ઓર મય હું
યે કહતી હય મુઝે શમશીરે અંબર
બસ અબ તેરા ગલા હય ઓર મય હું
શબે કુરકતમે આકીલ અપના હમદમ
ખ્યાલે દીલ રૂખા હય ઓર મય હું

ગઝલ (૩૦ પાલ નથુ બેઘપુર)

ખુતો શાનેપે બુલ્લેકા બનાના કીસ્સે સીખા હય
હય દોનો હામમે કાતે ખીલાના કીસ્સે સીખા હય
મેરે મહેમાં તેરે કુરબાં જરા ઇતના તો બતવાદે
અહાસે અશમ કે પરદેમે આના કીસ્સે સીખા હય
ચેહુ આદલ ઝોડડો અપની જદાઓં માર કાવેંગી
મેરી જાં ગુએરકે ઘર આના બના કીસ્સે સીખા હય
નીચાને દબકો ઠાકરસેં કથું પામાલ કરતે હો
હમારે નકશે હસ્તીકો મીટાના કીસ્સે સીખા હય
હમારે સામને ગએરોંકે પાસ આના ઓર ફીર બના
અસર ઇસ તરેહકી બાંતે બનાના કીસ્સે સીખા હય

મુસ્તેઝાદ એબઝ.

ચાહે શોહદા ખુશ હસબી ખુશ લકબી હય
આલી ન સબી હય
દારેબકે વોહ ઇબને અલી સીબતે નબી હય
આલી ન સબી હય

હુરાને કહા મીલતેહી અય લશકરે આદા

હય વોહ મેરા આકા

બસ છસકી શોબઅતસે શોબઅતલી દબી હય

આલી ન સખી હય

ધંકારસે પ્રીતે હો ખુદાસે નહિ ડરતે

અચ્છા નહિ કરતે

એક બેઅદબી ઉન્કી તો સોએ અદબી હય

આલી ન સખી હય

હય શાને શરાફત ચેહી હય બને શરાફત

હય કાન શરાફત

મક્કી મદની હાશમી આ સુતલખી હય

આલી ન સખી હે

નીકલા સરે મયદાન જો ઇબને અસદુલ્લાહ

થરરા ગચ્છ ગુમરાહ

કહેને લગે બેશુબાહ ચેહી સીમતે નખી હય

આલી ન સખી હય

કામતસે અયાં સાફ હય તકરીરે સરાપા

તન્વીરે સરાપા

હર આઈના ચેહુ આઈનએ ખુલ અજબી હય

આલી ન સખી હય

નેઝેપે થા સર શાહુકા અદલાહરે એબાઝ

આતીથા ચે આવાઝ

સુલતાને શહીદાં ચેહુ ઇમામે અરબી હય

આલી ન સખી હય

કંવાલી (કંવાલ ખતીલ અજમેરી)

રાહે હકકી મોહમ્મદ ખતાને લગા

પાસ ગુમરાહોંકો વોહ ખુલાને લગા

સાફ કાબેસે ઉસને ખુતોંકો કીયા

લા ઇલાહાસે બુલમત ઘટાને લગા

વહ અબર જનકે ઇંચલીસકો મીલ મર્ધ
 કોહ પર શોર જાકે મયાને લગા
 સખ જમાં કરકે લશ્કરકો શયતાનને
 ચેહ કહા હમપે કયા જુલમ આને લગા
 દીન અદમદકી શોહરત હુર્ધ હર જમાહ
 જોકે દુશ્મન થા વોહ સર કટાને લગા
 ખુબ જાહીર કીયા દીન ઇસ્લામકો
 કલમા પડનેકો હર કાફીર આને લગા
 દસ્ત નાખુક ને વે તેજ ફાટક બી
 રોનક ઇસ્લામકી વોહ બડહાને લગા
 પોંચ્યા મેરાજ મેં જખ દમારા નખી
 પહેલે ઉમ્મતકો વોહ બખ્શવાને લગા
 રફ બ સફ રખ ફરીશને ખડે હો ગમે
 પાસ અલ્લાહકે જખ વોહ જાને લગા
 લા ખુશીસે તુ ઇમાં અય અમદુલ વહાબ
 આખે રહેમત મોહમદ પીલાને લગા

કબીલી (કબીલી અખદુલ ગધુર-પંજાબી)

દેખ આ બેવફા કહે કહેકે સુકરને વાલે
 હુસ્ન અપને પે જરા નાઝકે કરને વાલે
 ફાતેહા ગોરે ગરીબાપે મેરી દે લીલાહ
 ઇસ્તેજ આપસે કરતે હંચ તહ મરને વાલે
 બેવફાઓકો ન દીલ સુક્તમે દેના ચારો
 સુનલો અય ગોરે ગરીબોંસે શુજરને વાલે
 દેખના એક નીગેહ બુલ્ફે કરમસે કાતીલ
 બુલ્ફને વાલે હમેં યાદ ન કરને વાલે
 વાહ કયા ખુબ લીખી આજ મઝલ ચેહ શાકીન
 દેખસલ્વેઅલા કહેતે હંચ પડહને વાલે

મ.જલ [ટીટી-ખંખધ]

ઇન દીનોં બેશે જુનું હય તેરે દીવાનેકો
 તોફ ઝંજીર લીયે આતે હંચ પહેનાનેકો

શહેરમે અપને યેહ લેલાને મનાડી કરદી
 કોઈ પત્થરસે ન મારે મેરે દીવાનેકો
 ખુને દીલ પીનેકો ઔર લખ્તે જીગર ખાનેકો
 યેહ ગીબા મીલતી હય જાન તેરે દીવાનેકો
 મના કરતા હય મુઝે યારકે ધર જાનેકો
 નાહલા આગ લગા દું તેરે સમજાનેકો
 અય મુસબ્બર તેરે હાથોકી બલાએ લેહું
 ખુબ તસ્વીર બનાઈ મેરે દીખલાનેકો

મઝલ કબાલ અબદુલ રહેમાન—અજમેરી.

દીલકો છીના નીગાહિં ચુરા કર ચલે
 કોઈ પુછે યેહ જાદુસા કયા કર ચલે
 મુઝકો છોડા તડપતા હુવા ખાકપર
 મેરી જાનીબસે દામન ખચા કર ચલે
 મેરે પહેલુમેં કમ લાર કો બચઠે તો કયા
 મેરા જાનો જીગર સળ જલાકર ચલે
 યેહ ખુશી હય તેરી બીક દે યા ન દે
 તેરે દરકે બીકારી સદા કર ચલે
 હય હય ગોરે ગરીબાં મેં એક તહેલકા
 વોહ જો આએ તો મહેશર બપા કર ચલે

કબાલી (શમશીર)

મયને કહા અબડ હય યેહ ઉસને કહા શમશીર હય
 મયને કહા તુકે મીઝમાં ઉસને કહા યેહ તીર હય
 મયને કહા રૂખસાર પે બલ ખઈ હય જુલફે દુતા
 ઉસને કહા યેહ આશકોંકે વાસ્તે અંજીર હય
 મયને કહા ખાકે કદમકો આપકે રખખું કહાં
 ઉસને કહા ડોહલુલ બસરકે વાસ્તે અકસીર હય
 મયને કહા વશ શમસ પેશાની કો કરતા હું રકબ
 ઉસને કહા લીખ જુલફેકો વલલેલકી તફસીર હય

મયને કહા ઉલટમેં તેરી જાનપે ખેલા હું મંય
 ઉસને કહા જન્દા રહા ચેહુલી તેરી તકદીર હય
 મયને કહા આઝીવકી કયું હર વકત પડતે હો ગઝલ
 ઉસને કહા કમ બાખત કે અશઆરમે તાઝીર હય

(કંવાલી (કલ્લુ એહમદખાદી))

બજમ સાદીમે નોરાલા કોઈ દસ્તુર ન થા
 સખકે હલકેમે વોહ થા ઉમ્મસે કોઈ દુર ન થા
 ઇશક શીરીમેં જે ફરહાદને કી કોલકની
 બન્દગો દામે મોહખત થા વોહ મજદુર ન થા
 દીલકો પામાલ કીયા આપકે કયા હાય આયા
 ગો ખુરા થા મગર અયસા મુઝે નાસુર ન થા
 નશેમે લે લીયા બોના તો ખાંચા હય ખાંજર
 બદ ગુમાની હય ઉનેહ મુઝસે કે મંખ મુર ન થા
 લેકે દીલ હાય દીખાતે હો તુ આંખેં મુઝકો
 સય હય દીલ દેનેકો કોઈ તુમ્હે મજબુર ન થા
 હશરકે દીનલી મંય મદ હોય ઉઠા તુરબસે
 ન શયે ઇશક ઉતર જાગે વોહ મજબુર ન થા
 ઉસને હર શકતમે ખેપરદા દીખાગે જલવે
 હાય હમદમ તેરી આંખોમે કુચ નુર ન થા

(કંવાલી શમશીર)

કમાં અબડને વોહ મારા નજરકા તીર સીનેમેં
 તડપ કર રહે ગયા અપના હીલે નખચીર સીનેમે
 તેરે સોજે મોહખતને જાગરકો જુન ડાલા હય
 ગજબકી આગ લાઠકદી ખુતે ખેપીર સીનેમે
 મેરે જજખે મોહખતને કીયા હય કામ માંના કા
 તસવ્વરને ઉતારી હય તેરી તસ્વીર સીનેમે
 ઇલાહી ખચેર હો બીમારે ઉલટ ખુ ઉગલતા હય
 ફીસીને મારદીકો જસ તરેહ શમશીર સીનેમે
 ખુલા ખાદે ફના આકીલલી એક સચ્ચા મુસલમાં થા
 જે દીલ ચીરા તો નીકલી ઉલટ શખીર સીનેમે

મઝલ (મોતી)

મય ન જાનું થા સનમ અયસી જુદાઈ હોગી
 સુરતે જવાબ નજર દીલમે સમાઈ હોગી
 નહિ મીલતા તેરતમજનુકા પતા અય લેલા
 ખાઠ કુચેમે તેરે કયું ન ઉડાઈ હોગી
 સંગ દીલ મોમ કરે દેખકે સુરત તેરી
 અય સનમ ચેરેપે જળ અયસી સફાઈ હોગી
 લેકે ખન્જરકો શમે વસ્ત્ર ચલેગા કાતીલ
 બસ દીલો જાનસે ગરદનકો ઝુકાઈ હોગી
 કયસે એ વેવફા આશકકા ગુજરા હોગા
 તુરશર હોકે જો સુરતકો છુપાઈ હોગી
 કયસે હોવેગા ઇલાજ અપના તળીખાં સે ભલા
 વસ્ત્ર દીલદારે સનમ દીલકી દવાઈ હોગી
 યાર કુચેમે સનમકે જરા બંદે કહેના
 કલી શૌકીન જલોંકી બી ખેસુનાઈ હોગી

કબૂલી શમશીર.

ક્યામત હય ગઝબ હય ઉલ્ફતે જોડરા શમાઈલમે
 ફરીશતે ચાહસે લટકે હંચ અયદીલ ચહે બાખીલમે
 મંચ વોહ જાખાઝહું શોકે શહાદત હય મેરે દીલમે
 લમાકર અપના ખીસ્તર જમ ગયાહું કુ એ કાતીલમે
 ઉમીદે નફા ખાલે રોગની સુરતસે જેજા હય
 નહિ હે નામ કો જરા લી અય દીલ તેલ ઇસ તીલમે
 રહે પુરખારે ઉલ્ફતમે હુમારા દીલબી રહેખર હય
 જનામે ખીજરકી હાજત નહિ હય અયસી મંજીલમે
 લગાદે ઔરલી શમશીરકા એક હાથ અય કાતીલ
 અલી કુચ જાન બાકી રેહ ગઈ હય તેરે ખીસ્મીલમે
 મીસાલે માંહી ચે જે આખ મય ખેતાખ હું આકીલ
 તહય હરગીઝ ન હોગી ઇસતરહકી મુર્ગ ખીસ્મીલમે

કંવાલી (કંવાલ અબદુલ સત્તાર કલકત્તા)

હીલ કીસીકે હુસ્નહે કહું અયસા મસ્તના બના
 મુજકો બીસ્મીલ કર દીયા ઔર આપ દીવાના બના
 હસ્ત સાકી બન ગએ ઔર હુમ શરાબી બન ગએ
 હીલકા મયખાના છગરકા મુખ પયમાના બના
 કીસતરહ હોઆ મુજર અપના દરે બના તલકે
 ચાં ફકીરી ઔર વહાં દરબારે ચાહુના બના
 મુક બખુઃ માઈલ હુધ બુલ્દે સીયા ઉસ શોખકી
 હીલ હમારા સામને ઉત ખુતકે જબ શાના બના
 મન લગના હીલ કીમીસે તુઝકો સમજાતે હેં હમ
 માન લે રીકોન તુ કહું અયસા રીદાના બના

કંવાલી (કંવાલ અબદુલ કરીમ ખરોડા)

ઇશારા ફત્તહી મીઝગાંકા હય બને પુર અમવ લેલો
 મગર તેજે નીગેહ કહતી હય એક થોડાસા દમ લેલો
 સવાલ એક બોસેકા અપ માહેરકા હમ તુમસે કરતે હંય
 જરા મું સે ચેહ કહ તો દો કે તો રાજી હંય હમ લેલો
 નીકલ કર બજમ રીદાસે ન જાયેગા ન જાયેગ
 જો શક હો શેખજી તો દુખારે રઝકી કસમ લેલો
 કહેંગા મુનકા તાવા ન મયદાને કયામતમે
 હઠાએ તો પીછે પહેલે મુજસે ચેહ કસમ લેલો
 તુમારી ખાત ખાલી જાયે અપ તોગા મઆજઅહા
 છગર કુરબાં તસદ્દુક હીલ હય જો ચાહો સનમ લેલો
 જનાએ કંખ મયખાનેકી જાનીબ છુકે આતે હંય
 મુનાસીબ તો હય રીદા બહુકે હજરતકે કદમ લેલો
 મેરી મૈયત કે સાથ આકર વોહ કીસ હસરતસે કહેતે હંય
 જનાઝા મેરે કુશતેકા જરા દોદો કદમ લેલો
 મસીહા વ ખીજરકો આરબુ મરનેકી હે હરદમ
 બરાએ નામ હાથોમે જો તુમ તેજે દો દમ લેલો

ખુદા ચાહે તો તય હો જાએગા મયદાને મહેશર બી
 નીજમી થક ગએ હો અબ જરા મરકદમે દમ લેલો
 કંવાલી (કંવાલ મજબુલ રહેમાન)

આમાદ એ કલે મન આં શોખ સીતમ ગારે
 ઈં તુરફ તમાશા બીં ના કરદે શુન;હગારે,
 ગર નામો નીશાને મન પુરસંદ બગો કાસીદ
 આવારએ મજનુને ફસવા સરે બાઝારે
 અય ઈસીએ બીમારાં અજ હીજરતો રંબુ રમ
 શાયદ ન બખરદારી અજ હાલતે બીમારે
 ખવાહી કે શકા બાશદ બીમારે મોહખતરા
 ચક જુરઆ ખુદારા દે અજ શરબતે દીદારે
 અજકુચએ માશુકાં બાસાઝ મુનીર આયદ
 સર બરકફે બાં બર લખ દીલદાર બઅયયારે

દીલપસંદ કંવાલી.

ઉસ તુરે મુજસ્સીમને લુબાયા મેરા દીલ હય
 યા રખતેરે મેહબુબપે આયા મેરા દીલ હય
 શયદા ફો મેહબુબે ખુદાકા મેરા દીલ હય
 કુરઆંકી કસમ મોમીનો કાબા મેરા દીલ હય
 તુ હુરકા શયદા હય મેં હું આશકે એહમદ
 બાહીદ તેરે દીલસે તો યે અચ્છા મેરા દીલ હય
 બનબાય અગર ખાનએ નઅત્રેન મોહમદ
 દાવામેં કરું અર્શે મોઅલ્લા મેરા દીલ હય
 વેહશી જો ખરીદારે હુસ્ન હય ઉંડે દેખો
 મેં બેચ ચુકા હું યે પરાયા મેરા દીલ હય

કંવાલી શાહબાદી બાન.

હજરતે દીલને ચેહ કરદી હે હીદાયત અચ્છી
 દુરકી હાલીહે ચારોસે મહોબ્બત અચ્છી

મસ્ત અચ્છાહે ન ગમ અચ્છા ન કુરકત અચ્છી
 સખકી ખવાહીશ હે ખુરી મોતકી હસરત અચ્છી
 અયશ અચ્છાહે તો દુશ્મનકો મુખારીક હોવે
 રંજ અચ્છાહે મેરા મેરી મુસીબત અચ્છી
 આફતે રંજ તો આતીહિં મેર સર લેકીન
 દાગ દેખાએ જો દીલમેં વોહી આફત અચ્છી
 ઉસ સીતમગરકો તરસ આયગા મુંહ ધો ડાલો
 ઇસ કદર દીલસે ગીરયાં નહી પુરકત અચ્છી
 મુંહપે અગયારકે અખતરકો સુનાયે દુશ્મન
 ઇસ કદરબી નહીં મુંહ જોરયાં હઝરત અચ્છી

કંવાલી (અલાખ દી અહેમદખાન.)

રોનકે મયખાના જખતક સાફીએ ફર જાનાયા
 મસ્ત થા કોઈ કોઈ જોખુઃ કોઈ દીવાના થા
 જીસકો દેખો દોરમેં વોહ સાફીએ મસ્તાના થા
 થા જગલમેં મયકા શીશા હાથમેં પયમાના થા
 બાદએ વહુદતને જખ દીલસે મીટાયા નકશે ગચ્છેર
 જીસ તરફ દેખા વોહી એક જલવએ મસ્તાના થા
 થા ખ્યાલે રૂએ રોશનમેં ચેહ આલમ રાતબાર
 વાદીયે અમન હમારે દીલકા ખિલવતખાના થા
 જખ ઉઠાયા જોશમેં સાફીને ચહેરેસે નકાબ
 શીરતો થા વોહ આપહી માઈલ કહું જોગાના થા

(અસલી ગુસ્તેઝાદ કંવાલ અહમદ ખંખડ)

બુલબુલો કીસને કીયા ખાનએ વીરાના તેરા
 કયું હે ચીલ્લાના તેરા
 ચેહ ઉજડા ઉજડા જો નજર આતાહે આશયાના તેરા
 કયું હય ચીલ્લાના તેરા
 જાનલી જાયે તો અય જાન ન બુલુંગા તુએ
 યાદ આતાહે મુએ

આકે નાગનકી તરેહુ મોહમેં બલખાના તેરા
 કયું હય ચીલ્લાના તેરા
 તપીશે હીજસે અબ દીલ મેરા કાબુમેં નહીં
 તન કહીં જાન કહીં
 શમઅરૂ લે ખળર અબ જલ ગયા પરવાના તેરા
 કયું હે ચીલ્લાના તેરા
 બર બર આતેહેં જો અબદુલ કરીમ આંસુ તેરે
 સચ ખતા યાર મેરા
 કીસને યે છીન લીયા હય દીલે દીવાના તેરા
 કયું હય ચીલ્લાના તેરા

કંવાલી (પુટી અહેમદખાન.)

ઇકરાર વફા કરકે ચું બુદ્દમેં જફા કરના
 અચ્છા નહીં હય જાલીમ દીલ લેકે દગા કરના
 આંખોમેં મેરી બેઠા યા દીલમેં ઉતર આવો
 અહેસાનતો ઇતના તુમ ઇસ સરપે ચેહુ કર જાવો
 જાલે હો તો તુમ જાવો પરવાદાયે કર જાવો
 જુસ વક્ત મેં યાદ આવું મરનેકી દુઆ કરના
 કુશતોમેં તેરે જાલીમ કુચ્છ જાન ન રહે જાવે
 કુખા હુવા સીનેમેં પયકાન ન રહે જાવે
 જલદીમેં કોઈ દીલકા અરમાન ન રહે જાવે
 થમ થમકે સીતમ કરના રૂક રૂકકે જફા કરના
 અચ્છ નાહિ હોનેકા કીયા કરતી દુઆ મેરી
 મરનાહીયા કીસ્મતમેં આઈ થી કબા મેરી
 યાદાયા તુમહેં મયને કયા ઇસમેં ખતા મેરી
 આઈના હે ઓર તુમ હો ઇન્સાફ જરા કરના

કંવાલી (કંવાલ બાકર હુસેન લખનઉ)

નમાજ કયસી કહાંશ રોખ અબી તો શુગલે શરાબ મેંહુ
 શુદાકી યાદ આએ કીસ તરેહુસે ખુતોંકે કહેરો અજાબ મેંહુ
 શરાબકા શુબ્હ હો રહા હય બગલમેં પાતાહુ મય કીચીકો

મય જાગતાહું કે સોરહાહું ખીયાલમેં હું કે ખવાબમેં હું
 ન છેડ ઇસ વખત મુજકો વાઈઝ નહિ હે માકા યેહ શુદ્ધતશુકા
 સવાર જાતાહે વોહ શરાબીમેં હાજીર દસ્કી રકાબમેં હું
 ઠલી નકાઝી ઠલી શરાબી ઠલી હું રીન્દ ઓર ઠલીહું ગાહીઠ
 ખુદાકા ડર હે બુતોંકા ખટકા, અજબ તરેહકે અઝાબમેં હું
 ક્યામત આનેકા ખોદ્ કયા હય તરદદો પ્રીકર કયા હે આગા
 હીસાબ કયા કોઇ મુઝસે લેગા જતા તો મય કીસ હીસાબમેંહ

(ગજલ) (જનાબ મુન્શી મહમદહુસેનનીયર)

ખનાઈ હકને અપને તુરસે સુરત મોહંમદકી
 મકીસે લા મકાંતક હો ગઈ શોહરત મોહંમદકી
 મદીને જાને વાલોંકો જરા મય દેખ લેતા હું
 લોટા દેતી હે મુજકો ખાકપર પુરકત મોહંમદકી
 અકેલા મય ન જાઉંગા લહદમેં ખાદ મરનેક
 રહેગી દીલમે હસરત આંખોંમે સુરત મોહંમદકી
 હસીનોંકી મહોબતકો મેં રખ્યું તો કહાં રખ્યું
 મેરે કલમે હઝીમે ખસ ગઈ ઉલકત મોહંમદકી
 શરાબે ઇશક અહમદસે હમેશા મસ્ત રહેતા હું
 બરી હય દીલકે ખ્યાલે મેં મએ વહેદત મોહંમદકી
 બુતુને ફીત્ના સાઝીને મુઝે ધરસે નીકાલા હે
 ગયાબામેં ફીરાતી હે મુઝે વહેશત મોહંમદકી
 બહુકા રૂપ સજ્જન સુરમગી આંખેં સીયાહ બુદ્દેં
 પડહો સદ્લેઅલા નીયર યેહ હય સુરત મોહંમદકી

(કબ્વાલ) કબ્વાલ હુસેન અમદાવાદ.

મહેબુબે મુજ્હાનીકે હમ દરપે જો બા બેઠે
 આકર હમે કુરકતમેં હમ દીલકો લગા બેઠે
 મહેબુબોંકા મહેબુબ હે હમ સર નહિ હય તેરા
 ઉમ્મતકા મોહમદ કે ઠએરા તેરે સર સહેરા
 મહેશરમેં કહેગા ખુદા માશુક તુ હય મેરા
 મોદીમે મોહંમદકી કીસ શોકસે બા બેઠે

બન્દા તેરી સુરતકા લીલાહ ઉઠા પરદા
 કીસ નાઝસે વહેદતકા ઠાલે હુએ તુ ખુરકા
 એક મયહી નહિ ખ્યારે આલમ હે તેરા શયેદા
 ખુગદાદકે નકશેકો હમ દીલમેં જમાં બેઠે
 સુરત હે મોહંમદકી ઝોર બન હયે જલાંકી
 કયા આરજુ મુસવ્વર તફસીર હય કુરઆનકી
 યુમુદમેં તબલ્લથી માહે રૂબે તાબાંકી
 દાવા હો જીસે હુસ્નકા વોહ સામને આ બેઠે
 બારા બરસકી કીસ્તી ડુબીકો નીકલા હે
 બરગશતા મુઝદદરકો મેરે કયાહી સંબાલા હે
 તારીક મેરે દીલમેં તેરાહી ઉબલા હે
 બેઠકો વો આશકકે બસ પાર લગા બેઠે

રીદવાં.

આસમાનોપે ન વોહ હેરે અમી રહેતે હેં
 નાલએ દીલ મેરે અબ અર્શ નશી રહેતે હેં
 દીલ હય યા કોઈ મુરક્કા હે પરીખાદોંકા
 સેકડોં તુમસે મેરે દીલમેં હસી રહેતે હેં
 હો કોઈ ખાતતો ફિર ઉસકા તદાફક દીલએ
 ખુદબખુદ વોહ તો અબસ ચીંબજીબી રહેતે હેં
 ઉલફત દીલએ ફના કે યહ હેં જબસે પાખંદ
 ચોઠકી ભુલે હુવે આ હુએ ચીં રહેતે હેં
 જીનકા રહેતા હે મદદગાર તવકકુલ રીદવાં
 વોહ કીસી ખાતકે મોહતાબ નહી રહેતે હેં

(ગઝલ) અખતર.

તઅજ્જબુબ કયા તરફાર જીનકા મહેશ્વરમે ખુદા ઠેરે
 વોહ પ્રીર હે શહે ખુબાં ઝોર હમપ્રીર બે નવા ઠેરે
 શબે ખીલવત યે કહે કહે કર ઉન્હે જાનેસે રોકાહે
 ઉદુસે જીસકા વાઅદા હો હમારે ઘર વોહ કહું ઠેરે
 મયલતી હે તબીઅત રાબે પીન્હાં ફાશ કરને કો

હુપટા ઉન્કે સીનેપર અગર ઠરે તો ક્યા ઠરે
 અસીરાને મહોખતપર સીતમને હાં વોહ થાડે
 સમજ રખ્યા હે ગલીમને કે ચેહ બે દસ્તો પા ઠરે
 કહા જમ વસ્તકો ઉનમે તો ઝુઝાકર ચેહ ફરમાયા
 તુંમહીસે હમથી ક્યા હોબાયેં તુમતો બેહ્યા ઠરે
 જવાની હે ઉમંગોપર ઉમંગે હે તરજીપર
 વો મસ્તેનાજ પરદેમે અગર ઠરે તો ક્યા ઠરે
 મુના જતા હલીમ એક નાઝનીપર જન રેતે હંચ
 યહીં કમુકર હો વોહ તો મુતકી વ પારખા ઠરે

ગજલ કલુજન.

હમ હન ખુતોસે સખત પરેશાએ હો ગએ
 જબ કુછ ન જન પડી તો મુશ્કાન હો ગએ
 હસ્વકત આંધનેમેં નહર હે જમાલપર
 હો અપને આપ અબ વો નીગેહબાન હો ગએ
 અય જઝમે શોક અબ ન ઉન્કેં શરમ સારકર
 બસ બસ વોહ અપને હીલમેં પરેશાન હો ગએ
 કી કરે વફાપર ઉનકો બહોત ઝેપના પકા
 શુકરે જફાપર જોર પરેશાન હો ગએ
 મું અપની ઉમ્ર ઈશકમેં હમને તમામ ફી
 શબ હો ગઈ જહાં વહીં મહેમાન હો ગએ
 અબ લુત્ફ ઉન્કા લુત્ફકી હલસે શુઝર ગયા
 પુછા ફીસીને જોર વોહ મહેમાન હો ગએ
 વોહ તુહ જીનકો જોહકા અપને શુરશા
 હમ ખુતપે લાખ જનસે કુરબાન હો ગએ

ગજલ) છમન ખરોદાહ.

ચેહ ફીસને સીખાયા હે દીલ લેકે ફગા કરના
 માઅદા ન વફા કરના કરના તો જફા કરના
 અગેશોસે મીલા કરના આશકસે હયા કરના
 ચેહની કાઈ પરદા હે ઈન્સાફ જરા કરના

બનડે હંચ વફાકે હુમ ઇમાં હય યેહી અપના
 દીલબરખી જફા સેના કીસમતકા ગીલા કરના
 એક હુસ્નકી દેવીને મન મોહ લીયા મેરા
 અય ઇશકકે પરમેશ્વર હુમપરથી દયા કરના
 એક શોખકો દીલ દેકે હુમ અકલથી જો બેઠે
 કુચ્છ તુહી બતા નાસેહ અબ આહીએ કયા કરના
 દીલ આયા તો આયાથી ઉસ પ્રીતને મહેશરપર
 અય મેરે ખુશ તુજકો મંજુર હય કયા કરના
 બેતાબીએ દીલ મેરા ઉપ શોખ સીનમગરસે
 મર કહ નસકે કાસીદ આંખોસે અદા કરના
 સખતીએ તપે ગમગી આંખોમેં યહાં દમકે
 આર આપકી ચેહ છ હેય કરના તો જફા કરના
 પા બન્દીએ વઝીહથી એક ચીઝ હય હયરાની
 ને દીલમેં હો વેહ રખના ને મુંહમેં કહા કરના

ગઝલ શાયક.

સિજદેમેં સરે હશ રમુલે મદની હય
 મહશરમેં જુનેહબારેકી કયા ખુબ બની હય
 લુટતી હય મદીનેમેં સદા ફખકી દોલત
 અલાહ અજબ દિલ મેરે મોલાકા ગનીહે
 એક આંઠ હય આર આંની હર એકકે ઘરમેં
 કિસ કિસકી નીગાહમેં વોહ માહે મદની હે
 એનામસે દો દુકડે હુવે આંઠ ફલકપર
 ઊમલીકા ઇશારા હે કે શમશીર જનીહે
 મેઝરાજ સેં બેપરદા મિલે અરપે હકસે
 હજરતકાથી કયા મરતબા અલાહો ગનીહે
 દીલ મેરા મદીનેમેં હય જો મય હું દકનમેં
 મુજકો તો વતનમેંથી ગરીબુલ વતની હય
 હય દોલતે નખતે નખવી ઉસકા મોયસ્સર
 શાયક છોસે કહતો હંચ વોહ કિસમતકા ધની હય

ગઝલ અલાખન્દી.

મય સો જાઈ યા મુસ્તુફા કહેતે કહેતે
 ખુલે આંખ સદ્દે અલા કહેતે કહેતે
 કીયા જુખ્ખહુ કાતીલને રૂક રૂકે અમસા
 જખાં થક ગઈ મરહુખા કહેતે કહેતે
 મંચ વલલયલ પઢને લગા બેખુદીમે
 તેરી જુલ્ફકા માંજરા કહેતે કહેતે
 હુધ સેંકડો મુશ્કીલે મેરી આસાં
 ફક્ત એક મુશ્કીલ કુશા કહેતે કહેતે
 અદમસે જખાં થામ કર રહે ગયા મંચ
 હખીબે ખુદાકો જુદા કહેતે કહેતે
 પહોંચ જાઈ યા રખ મદીનેમે મંચબી
 ઇસી તરફ સદ્દે અલા કહેતે કહેતે
 સખા તુહી લે ચલ મદીનેમે મુજા
 બહોત દીન હુવે મુસતફા કહેતે કહેતે

(દીગર)

જખાં ખુશ્ક હાયા ખુદા કહેતે કહેતે
 નિકલ જાએ હમ મુસ્તુફા કહેતે કહેતે
 તમન્ના હય દીલમે કે દાખીલ હો યા રખ
 મદીનેમે સદ્દે અલા કહેતે કહેતે
 હુવા તુરપુર રોઅખ મુસાકો અમસા
 જખાં રૂક ગઈ મુદ્દુઆ કહેતે કહેલે
 મોહબતમે કામીલ હુવે ઇબને હયદર
 શીરા કર દીયા સર રખા કહેતે કહેતે
 મજા હો જો મહેશરમે કુછ મુજસે પુછે
 મેં હો જાઈ ચુપ મુસ્તુફા કહેતે કહેતે
 ગદાઇસે શાહી મીલી ફખ્રકો અખ
 યે રૂતખા મીલા મુસતુફા કહેતે કહેતે

(કવાલી હુસેન)

વોહ તુર જાતે રખી કીસ કીસ અદામેં આયા
 અહમદકા મીમ બનકર સલ્વે અલામેં આયા
 અહમદ બને મોહંમદ બને મહમુદ જોર હામીદ
 બનકર શરીએ મહશર રોજે જજામેં આયા
 અહમદકો દી તસલી લાતકન તુ સુનાયા
 ઉમ્મતકી કી તશફી મુશકીલ કુશામેં આયા
 રહેમતકા અપ્પ ઉઠકર બરસા ઉમંડ ઉમંડકર
 વોહ હી તો રાત બનકર કાલી બટામેં આયા
 પી પીકે પાક હોકર ઝમઝમકે જામ પૈ હમ
 ચલ ચલ હરએક મોમીન શીર અપની જાંપે આયા
 લયલામેં નાઝ હોકર મજનુમેં ઈશક બનકર
 યુસુફમેં ચાહ બનકર ઝુલફે દુતામેં આયા
 કરીદા.

આપકી હસરતે દીદારને મારા મુજકો
 યા નબી શકલ દીખા દીજે ખુદારા મુજકો
 જુઝ તેરી જાત મુકદ્દસકે નહીં કોઇ મેરા
 દીન દુન્યામેં નહીં કોઇ સહારા મુજકો
 હસરતે દીદ મેં જાન આઈ હય આંખોંમેં હજુર
 અબતો દીખલાઇયે વોહ દુરન દીલારા મુજકો
 આરજુ હય ચેહી અપ બાદશાહે હુસ્નો જમાલ
 તેરી સુરતમેં હો ખાલીલા નબારા મુજકો
 દીનો હમાન દીલો જાન રહે યા ન રહે
 આપ મીલ જાય તો સખ કુચ્છ હય ગવારા મુજકો
 કમું નહો કપ્ર મુજ આજુજપે હર ચક શખસનીસા ર
 ખ્યાર કરતા હય વોહ અદ્દાહકા ખ્યારા મુજકો

(કવાલી)

સાકીકો કીસ્ને મુજસે બેઝાર કર દીયા હે
 આનેસે મયકદમેં ઈન્કાર કર દીયા હે
 ચેહ મયકદા ન છોડું સાકીસે મુંહ ન મોડું

મસ્તાન મારેફતને હુશીયાર કર દીયા હે
 બર દે કાઠ ખાલી હરસે ન ફેર ખાલી
 કવસરકા હકને તુજકો મુખત્યાર કર દીયા હે
 દરપર તેરે પઠા હું કીસ બં યહાંસે બાઉ
 અપનેસે તુને મુજકો બેઝાર કર દીયા હે
 આબાદ મયકદા હો સાકી તેરા બલા હો
 ઉલક્તકા જામ દેકર સરશાર કર દીયા હય
 ગફલતમેં મો રહેથે સુમરાહ હો રહેથે
 સાકીને ફખ દીખાકર દીનદાર કર દીયા હે
 ઉઠેગે રાજે મહેશર હમ નામ તેરા લેકર
 દે દેકે તુને સાગર સરશાર કર દીયા હે
 મનસુરકો પીલા કર સર મસ્ત ઉસે બના કર
 પ્રીર દારપર અહકા કર સરદાર કર દીયા હય
 સાકી મેરા નીરાલા કાળેકા રહેને વાલા
 હો ઉલ્કા જોલ બાલા સરશાર કરદીયા હય
 જામેં શરાબ બરદે મસ્તાના મુઝકો કરદે
 સખ મયં કશોંકા તુજકો સરદાર કરદીયા હય
 હય મયકદો શરીઅત બર તુબી જામ વહેલત
 અકબરને તુજકો અહેમદ મય ખવાર કર દીયા હે

ગઝલ બસન્તી

બીમડી મેરી બનાદો બન્દે નવાજ ખવાજ
 અદ્દાહસે મીલાદો બન્દે નવાજ ખવાજ
 ધરકાંકા જામ બરદો મસ્તો અલસ્ત કરદો
 બેખુદ મુઝે બનાદો બન્દે નવાજ ખવાજ
 દુન્યા વ હીકી કુંલ રખ ઉનકે હાયમે હય
 જો કુચ્છ કે તુમસે માંગે કરતે અતાહો ખવાજ
 હો લાડલે ખુદાકે ખારે હો મુસ્તફાકે
 સુલતાને અવલીયા હો બન્દે નવાજ ખવાજ
 મહેશરમેં કાલ પુછે બત્લા શકીઅ તુ અપના
 કામન પઠે કહેહું દેખો ચેહ કમા હય ખવાજ

તારીખ.

મક્કા મોઅઝઝ ઝમા

યેહ વો આત્રી મકામકી તવારીખ હમ, કે હસ્કે નામ ઓર ખુઝુર્ગીસે તમામ ઇસ્લામીબાઈ વાકેફ હોંગે. ઇસ કીતાબમેં કઅબેશરીફ ઓર હરમ મોહતરમકી ઇમારતકા ઝીકર હમ. ઓર મસ્જેદુલ હરામકે શરાઈફ ઓર કરામાત ઓર અબાલબ હાલાતને પેસ્તરકે ઝમાનેમેં વાકેઅ હુવે હમ ઠરજ હમ. યેહ કીતાબમેં ચાર ખાબ હમ.

ખાબ પહેલા.

ફસલ પહેલી-અસ્માકે (નામુંકે) ખયાનમેં ફસલ હુસરી-મક્કા મોઅઝઝ ઝમાકી આબાદીકે ખયાનમેં ફસલ તીસરી-મક્કા મોઅઝઝમા ઓર મદીના મુનવ્વરાકી ફઝીલત ફસલ ચોથી-મક્કા મોઅઝઝ ઝમાકો વતન ખનાનેમેં બીઅકવાલ મુખતલીફ હમ. ફસલ પાંચમી-ઉન મુતખર-રીફ જગુંકે ખયાનમેં જહાં દોઆ મકબુલ હોતી હમ. ફસલ છઠી-મકકે કે મકાનાત ઓર ઝમીનકે બેચને ઓર કીરાયા લેનેકે હુકુમકે ખયાનમેં.

હુસરી.

તામીરકે ખયાનમેં, ઓર ચાહે અમલ રકે શરફકે ઝીકરમેં, ઓર કઅબેકે જવાહીર ઓર . કું ઓર નઝરૂકી કેશીયતમેં.

ખાબ તીસરા.

હમ ખયાનમેં કે મસ્જદ હરામકી વઝે પેહલે કમાથી ઓર હસ્કે બાદ કીચકદર બહાઈ અઈ ઓર જો મઝમુન હસ્કે મોતઅલીફ હમ.

બાબ ચોથા.

આલે ઉસમાનકે કાયમ હોનેકા ખ્યાન વગયરા વગયરા,
 ઓર બહોતસે હાલાત ફરજ હંય. યે કીતાબ ગોયા મક્કા
 મોઅજ્જ ઝમાકી ગાઈડ હય જે સાહુખ હજ પઠ આય હંય
 ઓર જે જાનેકા ઇરાદા રખતે હંય, ઉન્કે લીએ તો યે
 કીતાબ બે ઇન્તીહા મુશીક હય. મક્કા મોઅજ્જ ઝમાકે હાલા-
 તસે વાકેફ હોનેકે લીએ ઇસ્સે બઠકર ઓર ફાઈ કીતાબ
 નહીં, યેહ કીતાબ પેહલે અરબીમેં થી બાદ ઉર્દૂ હુઈ મગર
 ચુંકે ઉર્દૂ નહીં જાનનેવાલે મુસલમાનભાઈ ઇસકા બાતીની
 ફેઝ નહીં ઉઠા સકતે થે ઇસ લીએ હમને ઇસકો ઉર્દૂ
 જબાન ઓર શુજરાતી હરફેમેં ઉમદા ગ્લેજ કાગજપર
 છપવાઈ હય ઓર રંગીન પુર નકશે. નીગારવાલે ટાઇ-
 ટલકી ઉમદા પક્કી જીલ્લ બંધાઈ હય. ઇતની તમામ
 ખુબીયુંપર કીમત સીક્ર ૩. ૦-૧૨-૦.

મીલનેકા પતા-

મીઆં બહરુદીન હુસેનુદીન નીઝામી.

બુકસેલર

ડૉ. ત્રણદરવાજા-

